

SUSZARKA DO GRZYBÓW

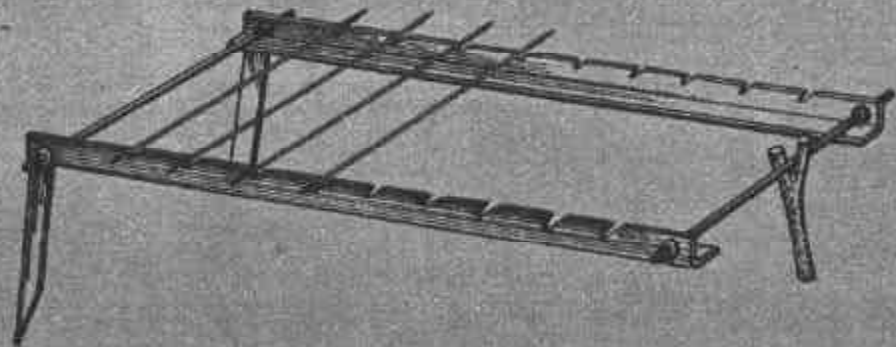
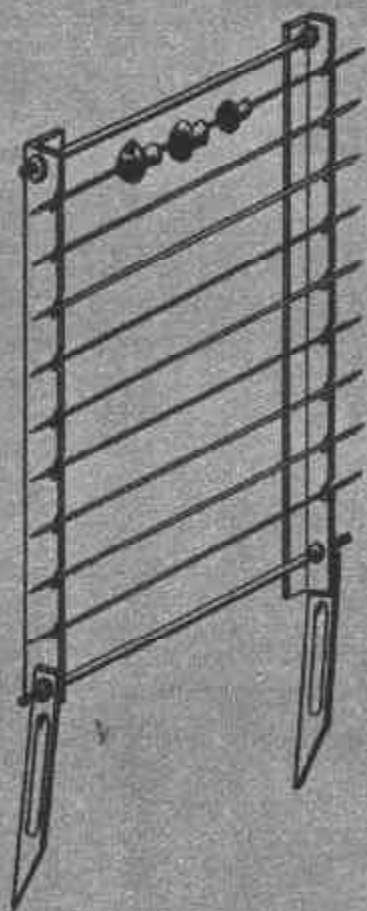
Zbliża się sezon grzybobrania, najwyższy czas pomyśleć o odpowiednim przygotowaniu się do niego. W czasie wędrowek po lasach mamy możliwość zebrania nieraz nawet dużej ilości grzybów. Zebrane grzyby staramy się wysuszyć, co w warunkach biwakowych jest bardzo trudne, a nieraz kończy się fiaskiem.

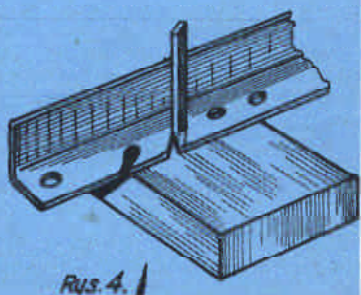
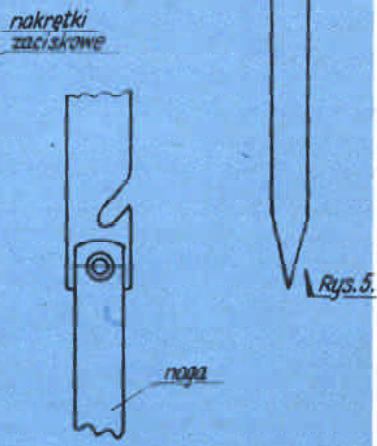
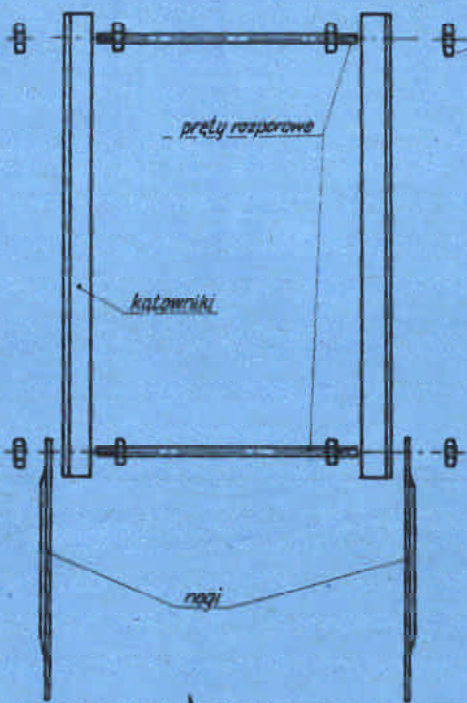
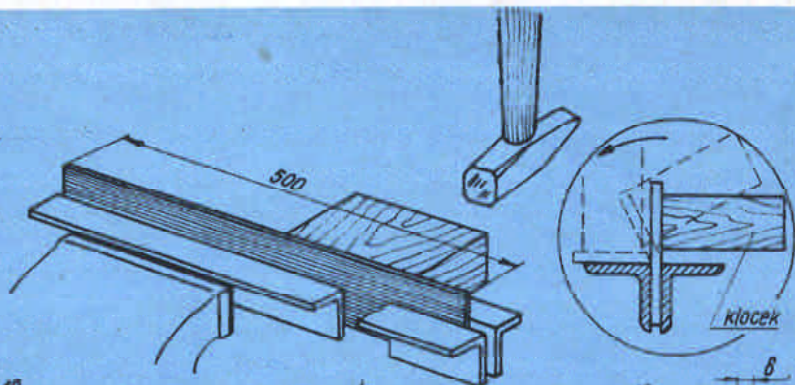
Proponowana suszarka do grzybów pozwoli na ich suszenie bez konieczności krajania, co zwiększa znacznie wartość suszu. Dodatkową zaletą suszarki jest jej stosunkowo niewielki ciężar oraz możliwość złożenia jej, dzięki czemu nie będzie nam przeszkadzała w czasie wędrowki. Na rys. 1 przedstawiona jest kompletna suszarka oraz sposoby ustawiania jej. Wykonanie suszarki do grzybów nie powinno nastęrczać trudności nawet mało wprawnym majsterkowiczom. Składa się ona z dwóch kątowników blaszanych, w których są wycięte zaczepy i zamocowane nożki (ułatwiający ustawienie suszarki w dogodnym położeniu), z dwóch prętów rozporowych i z określonej ilości (w zależności od potrzeb) prostych prętów stalowych.

Pracę rozpoczynamy od wykonania kątowników blaszanych. Kątowniki wyginamy z pasków blachy aluminiowej grubości około 1,5 mm, szerokości 20—25 mm i długości 500 mm.

Zamiast trudno dostępnej blachy aluminiowej możemy użyć blachy stalowej grubości około 1 mm. Aby wyginany kątownik miał równie płaszczyzny, a tym samym jego wygląd był estetyczny, należy wykonać z kątownika stalowego dwie wkładki przedłużające szczytki imadła. Długość ich powinna odpowiadać długości zginanej blachy. Kątowniki te mocujemy w imadle, umieszczając między nimi wyginany pasek

Rys. 1.

blachy tak, aby wystawał z kątowników przedłużających do połowy swojej szerokości (rys. 2).

Takie zamocowanie blachy nie wystarczy do tego, żeby uniknąć zafalowań płaszczyzny kątowników. W związku z tym, przed przystąpieniem do wyginania, przygotowujemy klocek z twardego drewna długości 100 mm, za pośrednictwem którego będziemy uderzali młotkiem w wystającą ze szczek imadła blachę (rys. 2a). Uderzenia powinny być lekkie, stosunkowo nieznacznie zaginające blachę. Po każdym uderzeniu musimy przesunąć klocek na 3/4 jego długości. Należy rozkładać siłę uderzeń równomiernie na całą długość zaginanej płaszczyzny. Zbyt mocne uderzenia mogą spowodować w miejscu, gdzie kończy się klocek, niepożądane wyciągnięcie blachy na jej długości.

Po wygięciu kątownika wyznaczamy na jego płaszczyźnie w odległości 10 mm od końców dwa punkty. W oznaczonych punktach wywiercimy otwory o \varnothing 6 mm (rys. 3).

Następnie wyznaczymy i przewiercimy na płaszczyznach obu kątowników otwory o \varnothing 3 mm. Za pomocą przecinaka wycinamy blachę kątownika pomiędzy jej krawędzią a wywierconymi otworami o \varnothing 3 mm (rys. 4). Wykonywane w ten sposób zaczepy powinny być lekko odchyłone w obu kątownikach w jednym kierunku. Postrzęplone przy wycinaniu krawędzie blachy wyrównujemy pilnikiem.

Następnie przygotowujemy dwa odcinki płaskowników długości 300 mm, szerokości 12 mm i grubości 3 mm. Jeden z końców płaskownika zaostriamo ścinając go na szpic, a na drugim końcu, w odległości 10 mm od niego, wiercimy otwór o \varnothing 6 mm (rys. 5).

Z kolei przygotowujemy dwa odcinki pręta stalowego długości 400 mm o \varnothing 6 mm. Obydwa pręty nagwintujemy obustronnie narzynką M-6 na długości 15 mm. Po przygo-

towaniu prętów możemy przystąpić do montażu suszarki (rys. 6). Na nagwintowane końce prętów nakręcimy nakrętki, wykonując w ten sposób ograniczenia, końce prętów wsuwamy w otwory o \varnothing 6 mm — wywiercone w kątownikach tak, aby płaszczyzny kątownika skierowane były do siebie. Na dolny pręt zakładamy nóżki i na wszystkie cztery końce prętów zakręcamy nakrętki.

Ostatnią czynność, jaką musimy wykonać, to przygotowanie prostych odcinków drutu stalowego o \varnothing 3 mm długości 450 mm. Drutów tych należy wykonać taką samą ilość jak zaczepów. Oba końce przygotowanych prętów należy zaostriżyć.

Ponieważ suszone grzyby wydzielają dużą ilość soku, należy zabezpieczyć powierzchnię prętów przed korozją.

Najlepiej byłoby poniklować ich powierzchnię. Jest to jednak sprawa trudna i kosztowna. Najprościej będzie, do wykonania prętów użyć szprych rowerowych, których powierzchnia jest fabrycznie poniklowana.

Suszenie grzybów na suszarce jest bardzo proste. Należy nakładać grzyby na zaostrome druty zwracając przy tym uwagę, aby jeden grzyb od drugiego znajdował się przynajmniej w odległości 3 cm. Po zapelnieniu pręta, zakładamy go w zaczepy kątowników. Grzyby przeznaczone do suszenia winny być wystawione na działanie promieni słonecznych, natomiast wieczorem ustawiamy ramę z grzybami w pobliżu ogniska. Możemy też dodatkowo, już po wygaśnięciu ogniska, ustawić ramę w pozycji poziomej nad paleniskiem. Suszonych w ciągu dnia grzybów nie powinno się w żadnym wypadku pozostawiać na noc na dworze, ponieważ bardzo łatwo wchłaniają wilgoć. Niewskazane jest także przechowywanie nie wysuszonych osławkowców grzybów w torbkach z folii plastikowej, gdyż powoduje to ich pleśnienie.

Piotr Gąsiorowski